

KLEINE KLADDER DE PIRAAT

Harmen van Straaten

KLUITMAN

Een gewone ochtend

Er klinkt een harde knal. En nog een!
Kleine Kladder schrikt wakker.
Het kanon knalt nog een keer.
Kladder zucht. Hij steekt zijn vingers in zijn oren.
Het is Schele Gerrit met het glazen oog.
Die schiet elk uur met het kanon
de uren van de klok.
Kleine Kladder kijkt uit het raam. In de verte is de zee.
Hij woont op een pirateneiland. Het laatste pirateneiland van de
wereld. En niemand weet dat het bestaat. Alleen de piraten zelf.

Kladder sloft naar de keuken. Zijn oma, Gure Griet, staat in een pan
met pap te roeren. Die pap is zoov vies. Kleine Kladder rilt.
‘Ben jij nou een piraat?’ zegt Gure Griet als ze dat ziet.
‘Hier word je sterk van. Net zo sterk als hij.’ Ze wijst naar
de vader van Kleine Kladder.
Brute Berend ligt te snurken in zijn hangmat.
Opeens klinkt er een harde dreun. Brute Berend is op de grond
gevallen.
Dat komt door Gemeen Loeder met de rode haren. Zij is de moeder
van Kleine Kladder. Elke dag keert ze de hangmat om als Brute
Berend wakker moet worden.
Daarna zeggen ze altijd lelijke dingen tegen elkaar, want piraten?
Die doen nooit aardig.

Alleen Kleine Kladder is totaal anders, anders dan alle piraten
op het eiland bij elkaar.

Nee hè, een servet!

Met een lepel eet Kleine Kladder netjes zijn pap op, zonder te knoeien. Daarna veegt hij met een servet zijn mond af. Zijn vader en moeder worden niet eens meer boos. Ze zijn het gewend. Kleine Kladder heeft nu eenmaal geen slechte manieren. Zoals lekker een boer laten na het eten. Of de pap naar binnen slurpen en daarna met een vinger de kom schoonlikken. Kleine Kladder doet alles anders.

‘Waar hebben we dit toch aan verdiend?’ moppert Brute Berend. ‘Een zoon met goede manieren! Waarom houdt hij nou niet gewoon van knallende kanonnen? Nee hoor, dat snotjong spreekt altijd met twee woorden. Hij leest het liefst boeken, en hij houdt van rekenen en tekenen. Wat moet er van hem terechtkomen?’

Jakkes, een knappe baby

Vanaf zijn geboorte was Kladder al anders.

Zijn oma Gure Griet trok een vies gezicht toen ze in de wieg keek.

‘Jakkes, een knappe baby! Hoe krijgen jullie het voor elkaar?’

Kleine Kladder zag eruit als een engeltje. Heel anders dan de andere piratenbaby's, die altijd ontzettend lelijk waren.

Ze haalden dokter Konstant Pijn erbij.

‘Zet de wieg bij een open raam,’ zei hij. ‘Dan wordt hij vanzelf een echte piraat.’

Maar Kleine Kladder werd alleen verkouden.

Geen echte piraat

Kladder bleef altijd anders dan de anderen. Op school doet hij supergoed zijn best. Hij kan goed klokkijken en netjes stilzitten. Nooit maakt hij dingen kapot die van anderen zijn. Hij is lief voor de juf en de piraatjes. Rekenen, tekenen, lezen en voorlezen kan hij als de beste.

Maar in piratendingen is hij niet zo goed.

Juf heeft een lijstje gemaakt:

* Kogel schieten:	onvolgbende
* In de mast klimmen:	onvolgbende
* De schat begraven en daarna zonder dat anderen het doorhebben op een andere plaats begraven:	onvolgbende
* Enteren:	zwaar onvolgbende
* Gemeen doen:	onder de maat
* Kapotte kleding:	wil het maar niet leren

Kladder is daar erg verdrietig over.

Hij wilde dat hij net zo was als de andere piraatjes.

Maar hij vindt niet-piratendingen veel leuker.

